

תינוק

נכתב ע"י מ. דיטר (גרמניה)
7 במרץ, 2007

"ששה שבועות אחרי הסימפטומים הראשונים של לוקמיה היה לנו 'צעיר' בריא לחלוטין"

כשאשתי ואני שמענו לראשונה על הרפואה החדשה בקיץ 2010, לא היה לי ענין מיוחד בזה, מאחר ולא היה אף אחד במשפחתי שסבל מבעיות בריאות כלשהן. אולם, משהו יוצא מגדר הרגיל קרה קצת לאחר מכן ואני רוצה לשתף אתכם כאן בסיפור.

בסוף 2010 הפסיקה אשתי להניק את בננו בן השנתיים, מאחר ויש לנו גם תינוקת בת שנה אשר היתה זקוקה להנקה יותר בדחיפות. אשתי שהכירה את ה-GNM, היתה מודעת מאד לתוצאות של קונפליקטים אפשריים, אך במקרה זה היא לא חשבה על כך הרבה, מכיון שהיא כמעט קרסה מהנקתם של שני התינוקות ביחד.

בזמן כלשהו סביב תחילת 2011 התחיל בננו לקבל חום גבוה. תוך מספר שעות עלה החום אצלו מעל 40 מעלות צלזיוס. בתחילה הוא עבר דרך שלב של שינה כמעט רצופה במשך 48 שעות, ולאחר מכן הוא הרגיש בכאב ניכר. היכן הוא הרגיש את הכאב? כאשר הוא הצביע על הלסת העליונה והתחתונה, הכל נעשה ברור. זה היה בדיוק האזור שקשור להנקה! עכשיו ידענו שהוא חווה את הניתוק מחזה אמו כ"אמא לא אוהבת אותי יותר!", הוא פתר קונפליקט זה של "ירידת ערך עצמי" ("אמא שוב אוהבת אותי!"), והיה עכשיו בשלב הריפוי.

אשתי היא אחות לשעבר ואני עבדתי במשך קרוב ל-20 שנה בעיקר בשירות באמבולנס. כלומר, אנחנו מכירים את הכיוון בו המחלות הולכות בד"כ. זה דרש לכן כמות משמעותית של כוח רצון מצידנו לתת לתהליך הריפוי להתקדם מבלי להתייעץ ברופא. היינו מודעים לכך שלאחר בדיקת דם יוכנס בננו באופן מיידי לבית-חולים, שם הוא יהיה בסכנה שיטופל ב"כימו".

השלב הווגטוני (שלב הריפוי) נמשך בימים שלאחר מכן. הוא ישן המון, סבל לסירוגין מכאב רב, ועשה עלינו רושם של חולה מאד. הוא לא יכול היה אפילו לעמוד כשניסה ללכת בעצמו – הוא פשוט היה נופל. בנוסף לכך היו לו מספר מקרים ספונטניים של דימום מהפה ומהלחיים (בדומה למה שקורה כאשר לוחצים על פצעון או אבעבועה). אך המשכנו לדבוק ברעיון שזהו חלק משלב הריפוי.

החום ירד 4 ימים לאחר מכן, אך הכאבים נשארו. זה המשיך כך במשך כ-4 שבועות. מאחר וידענו את כל מה שקשור לאבחון 'לוקמיה' ברפואה האלופטית, שמרנו על שקט מוחלט בין חברינו לגבי מצבו של

בננו. במשך זמן זה שקעתי שוב בספרים של ה-GNM ומצאתי את עצמי מחוזק לגבי הדרך בה בחרנו לנהל את כל המצב.

כן שיתפנו את שלושת ילדינו הגדולים יותר (8, 10 ו-11) כך שהם יוכלו להיות עדים בעצמם כיצד תוכנית ביולוגית בעלת משמעות מבצעת את מהלכיה באופן טבעי.

כיום, אנחנו עדיין במצב של תדהמה לראות כיצד ילד קטן, אשר מראה את כל הסימפטומים הקלאסיים של "סרטן הדם", יכול להבריא לחלוטין בעצמו! לכל אורך הזמן, אמו עשתה כמובן מאמצים עילאיים בהשגחה על הילד הקטן, כשהיא מראה לו שהיא לא זונחת אותו וגם לא מעדיפה את האחרים על פניו.

6 שבועות אחרי התחלת החום ואחרי הופעת הסימנים האופייניים ללוקמיה, היה לנו "ג'וניור" שהחלים לחלוטין ונהנה מבריאות וחיוניות מלאות.

אנחנו, בכל ליבנו, מלאי שמחה ותודה!

נלקח מהאתר: www.LearningGNM.com

הצהרה: המידע בעדות זו אינו מחליף ייעוץ רפואי מקצועי